

Toimittajalta.

Jyväskylän kesäkursseilla elokuun 3-10 p:nä saimme taasen kokea, että missä totuudenetsijöitä kokoontuu vilpittömässä, vaatimattomassa ja veljellisessä hengessä, siellä Kristuksen läsnäolon henki on heidän keskellään.

Tunsimme olevamme kuin yhtä perhettä, jossa kaikki jäsenet ovat toisilleen yhtä kalliit. Jos heidän mielipiteensä jostain kysymyksestä olivat erilaisia, ei rakkaus siitä vähentynyt, vaan kunnioitus kasvoi ja syventyi, ja kaikki pysähdyimme täynnä hartautta sen jumalallisen valon eteen, mikä Jeesuksen persoonan kautta loisti kosmisesta Kristuksesta.

Varmaan olivat sillä tavalla ensimmäiset kristityt koolla Jeesuksen ristiinnaulitsemisen jälkeen. Varmaan heitä elähytti sama yhteenkuuluvaisuuden henki. Ja varmaan heidän työnsä sitten maailman hyväksi alkoi, kun pyhän hengen tuli oli laskeutunut heidän sydämiinsä.

*

Teosofisen Seuran (päämaja: Adyar) Eurooppalaisen Liiton kymmenes kongressi pidettiin Genève'ssä kesäkuun loppupäivinä. Kokousta johti T. S:n presidentti Mrs. Annie Besant, ja läsnä olivat m. m. Mr. C. W. Leadbeater, Mr. C. Jinarajadasa, toht. J. J. van der Leeuw, Mrs. M. R. Hotchner (Kaliforniasta). Mikä meitä tässä kongressissa erikoisesti kiinnostaa, on se huomattava ja kauniita lupauksia sisältävä päätös, joka siinä tehtiin toht. G. de Puruckerin, Teosofisen Seuran (päämaja: Poit Loma) johtajan veljellisen tervehdyksen, ehdotuksen ja kutsun johdosta. Tämän tervehdyksen esitti sekä Mrs. Hotchner Kaliforniasta – kuten viime numerossa kerrottiin – että toht. Lars Eek Ruotsista, joka oli toht. de Puruckerin erikoisesti valtuuttama ja lähettämä edustaja.

Tohtori Eek otettiin vastaan mitä ystävällisimmin, ja Eurooppalaisen Liiton valitsema komitea, johon kuuluivat, paitsi toht. Eek, Mrs. M. R. Hotchner, Mrs. M. Jackson, M. Charles Blech ja Mr. Peter Freeman, tuli neuvotellessaan seuraaviin johtopäätöksiin kokouksessaan kesäkuun 28 p:nä:

1. Teosofiaa – joka ei ole riippuvainen persoonallisista katsantokannoista, olkoot nämä kuinka arvossa pidettyjä tahansa – ei koskaan saa rajoittaa tämmöisiin persoonallisiin mielipiteihin, vaan mitä suurimman vapauden täytyy vallita sekä totuutta etsittäessä että sille ilmaisumuotoja tavoiteltaessa, ja tälle pohjalle on rakennettava molemminpuolinen yhteistyö.

2. On tehtävä luettelo kaikista tunnetuista teosofisista seuroista y. m. yhdistyksistä, joilla on samansuuntaiset tarkoitukset ja ihanteet.

3. Mitä pikimmin on sopivalla paikalla ja ajalla pidettävä kokous keskinäistä ajatustenvaihtoa varten veljellisen yhteistyön edistämiseksi, johon kokoukseen saapuu

kolme virallista edustajaa kustakin tunnetusta teosofisesta seurasta. (Tohtori Eek ehdotti ajaksi toukokuuta 1931 ja paikaksi joko Genèveä, Pariisia, Lontoota tai Berliiniä.)

4. Yhteinen julkinen lausunto tapahtuu niin pian kuin mahdollista tästä asiasta ja sitä koskevista sopimuksista.

5. Kaikkia teosofisia seuroja kehoitetaan tästä alkaen veljellisesti lähettämään tervehdyksiä tuovia ja vieviä edustajia kaikkiin kokouksiin loosheissa, kansallis-seuroissa, liitoissa, kansallisissa ja kansainvälisissä kongresseissa, missä vain tätä katsotaan sopivaksi.

6. Missä vain käy päinsä, on yhteisesti juhlittava semmoisia päiviä kuin „Valkoisen Lootuskukan päivä“, jolloin vietetään „suurempaan valoon“ astuneitten teosofisten työntekijäin muistoa. (Toht. Eek ehdotti, että erikoisesti sopiva päivä tämmöiseen yhteiseen muistojuhlaan olisi Madame Blavatskyn syntymän satavuotispäivä heinäkuun 31 vanhaa lukua eli elokuun 11 p:nä uutta lukua vuonna 1931.)

7. Tohtori Besantin tervehdyspuhe, toht. Eekin vastaus Eurooppalaiselle Liitolle ja kopio toht. Besantin vastauksesta toht. Puruckerille Point Lomassa on painettava ja yhdessä komitean pöytäkirjan kanssa lähetettävä kaikille teosofisille seuroille.

Pöytäkirjan allekirjoittajina ovat Lars Eek ja Peter Freeman.

On todella uusia tuulahduksia ilmassa. Teosofinen maailma on silminnähtävästi ottanut askeleen eteenpäin kehityksessä siitä lähtien, kun Ruusu-Ristin taholta tehtiin suvaitsevaisuus- ja veljeys-ehdotus Parisin kongressille v. 1921.

Emme saata olla toivomatta iloisia yllätyksiä tulevaisuuden suhteen.

*

Eräs Ruusu-Ristin harras jäsen kirjoittaa minulle seuraavaa:

„Jäsenlukumme lisääntyminen ei luullakseni olisi haitaksi. Jos esim. jokainen jäsen ensi tulevana työ kautena koettaisi hankkia yhden uuden sopivan jäsenen tai vaikkapa useampia, lähenisimme 2000. Monijäsenisellä seuralla on suurempia taloudellisia mahdollisuuksia Ruusu-Risti-teosofian levittämiseksi. Kuta enemmän jäseniä, sitä laajempi kosketus toisten ihmisten kanssa. Tietysti ymmärrän, ettei jäsenten paljous, vaan niiden laatu, on määräävänä tekijänä, mutta onhan jokainen „hankkija“ tilaisuudessa ottamaan selvää pyrkijän sopivaisuudesta.

„Ruotsinkielistä maaperää pitäisi viljellä, sillä surulla me harvat ruotsia puhuvat näemme, kuinka veljemme jäävät osattomiksi R.-R.-teosofian syvästä opista. Muuan keino olisi julkaista selvä ja yksinkertainen ruotsinkielinen (ehkä myös suomenkielinen) käsikirja, josta vasta-alkajat ja perehtyneemmätkin saisivat selväpiirteisen kokonaiskuvan R.-R.-teosofiasta. Kirjan pitäisi esittää teosofian historia (sen eri vaiheissa Madame Blavatskyn jälkeen) ynnä teosofian opit ja niiden todistelu. Selvästi

olisi osoitettava, mitä tietä pitkin voi päästä varmuuteen. Sillä olennaisintahan on auttaa toinen toistaan varmuuteen ja yksilölliseen elämään.

„Kirja arvatenkin leviäisi myös Ruotsissa . . . Onhan kutsu „takaisin Blavatskyyn“ kuulunut sielläkin jo useampana vuotena.

„En tässä yhteydessä malta olla toistamatta, mitä Ruotsin Teosofisen Seuran ent. ylisihteerin Erik Cronwall kirjoitti Suomessa käymistään joitakuuta vuosia sitten (puhuessaan Ruusu-Ristin kirjeestä Parisin kansainväliselle teosofiselle kongressille 1921):

Tuntuu siltä, että Suomen teosofit ovat lähempänä todellisen veljeyden – sen, joka ei käsitä vain läheisiä ystäviä ja aatetovereita, vaan ennen kaikkea niitäkin, joilla on toisenlaiset käsitykset teosofiasta – toteuttamista kuin toiset. Onpa meidänkin jäsentemme kesken ilmaistu halua yhteisymmärrykseen toisten teosofisten suuntien kanssa.

Vanhassa mystillisessä ennustuksessa on lausuttu, että kerran on valo tuleva Pohjolasta. Meistä itsestämme yksin riippuu, onko sadusta tuleva tosi.

„Toinen keino R.-R.-teosofian leivittämiseksi olisi julkaista vaihtelevasisältöinen aikakauskirja, jonka teksti olisi kaksikielinen ja siten voisi tyydyttää ruotsia puhuvien henkisiä tarpeita. Se voitaisi tilaajia arvatenkin Ruotsissakin ja voitaisiin aluksi julkaista 4 á 6 kertaa vuodessa.

„Ruusu-Risti-lehti pysyisi ennallaan ja olisi yksinomaan jäsenlehti ja tehtäisiin yhä syväsisältöisemmäksi.

„Olisihan myös ajateltavissa, jos ruotsinmaalaisia Blavatsky-teosofeja liittyisi Ruusu-Ristiin, että julkaistaisiin pohjoismainen teosofinen aikakauskirja, jonka teksti olisi ruotsin- tai ehkä vielä paremmin, ruotsin- norjan- ja tanskankielinen.“

Mitä te, ystävät, näistä ehdotuksista ajattelette?

*

Muutammat ystäväni tahtovat, että menisin joksikin aikaa ulkomaille terveyttäni hoitamaan, koska minua tänä vuonna on vaivannut tuntuva heikkous. Jos niin kävisi, että lähtisin matkalle, ilmestyy Ruusu-Ristin ensi numero lokakuun loppupuolella tai ehkäpä vasta marraskuussa loka-marraskuun kaksoisnumerona.

(Ruusu-Risti 1930 Syyskuu N:o 7, s. 265-268)